

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813207520
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813207520.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpený Bobák, Bollová a spol. s r. o., advokátska kancelária DR. VI. Cementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti žalovanej T. T., bytom V. XX, W. Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpené JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou Dobrianskeho 1651, Vranov nad Topľou, o zaplatenie 292,44 Eur istiny s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 9C/473/2013-51 zo dňa 22.10.2013 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 58,59 Eur na účet JUDr. Jaroslavy Oravcovej v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 148,44 Eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 18.11.2011 do zaplatenia všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia 292,44 Eur istiny s príslušenstvom s tým, že žalovaná istina predstavovala vyúčtovanú zmluvnú pokutu vo výške 144,- Eur a za neuhradené služby za obdobie júl - september 2011 vo výške 148,44 Eur.

Súd poukázal na stanovisko účastníkov konania s tým, že žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a vedľajší účastník na jej strane navrhol žalobu v časti o povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 144,- Eur zamietnuť. Uplatnila si náhradu trov konania, ktoré špecifikovala.

Následne poukázal na obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ust. § 52, § 53, § 1, § 2, § 3, § 5, § 9 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 489, § 491, § 554 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ďalej § 3, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 42 ods. 4 písm. b/, § 43 ods. 1, 2 a 5 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách a uviedol, že právny vzťah posudzoval ako vzťah spotrebiteľský v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných podmienok

bol žalobcom daný bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny vzťah vznikol na základe zmluvy o pripojení spolu s dodatkom zo dňa 22.12.2010 č. zmluvy A 5408003, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej ako fyzickej osobe nepodnikateľovi SIM kartu, ktorá jej umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Podľa čl. I. bodu 1.2 dodatku k zmluve o pripojení bola predmetom dodatku aj dohoda k predaju koncového telekomunikačného zariadenia NOKIA 7230 so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 1,- Eur s DPH. Súd poukázal na ďalšie čl. II. bodu 2.5, 2.7, čl. III. bodu 3.6 dodatku k zmluve o pripojení, vrátane na obsah všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., Bratislava a uviedol, že za dôvodný považoval nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby vo výške 148,44 Eur istiny s prísl., a preto v tejto časti žalobe vyhovel. Žalovaná nezaplatila faktúru za poskytnuté služby ani v dodatočnej lehote určenej žalobcom v pokuse o pokonávku do 17.11.2011, s čím sa dostala nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty, t.j. 18.11.2011 do omeškania. Z tohto dôvodu vznikol žalobcovi nárok na uplatnenie úrokov z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1, 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/95 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t. j. k 24.6.2011 bola 1,25 % ročne. Výška úrokov z omeškania k 18.11.2011 bola 9,25 % ročne, a preto súd prvého stupňa priznal žalobcovi úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou vo výške 9,25 % ročne od 18.11.2011 do zaplatenia zo sumy 148,48 Eur.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody vo výške 144,- Eur, ktorá predstavuje rozdiel predajnej ceny telefónu v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení a akciovej ceny, za ktorú žalobca telefón žalovanej odpredal. Zaplatenia tejto sumy sa žalobca domáhal z dôvodu nároku na náhradu paušalizovanej škody, lebo porušením zmluvných povinností zo strany žalovanej vznikla žalobcovi škoda vo výške 144,- Eur. Porušenie povinnosti žalovanej spočívalo v povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Súd s poukazom na ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj predpokladu zodpovednosti za škodu uviedol, že rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia nie je následkom protiprávneho úkonu žalovanej, ako výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Je neprípustné, aby takýto zmluvný konsenzus bol v prípade nesplnenia očakávaní, ktoré do zmluvného vzťahu žalobca vkladal, z jeho strany reparovaný prehodením predmetného rozhodnutia o predaji telekomunikačného zariadenia za dojednanú cenu s tvrdením o spôsobení škody. Žalobca obdržal dojednanú kúpnu cenu, nakoľko túto skutočnosť žiadnym spôsobom nespochybnil, a preto súd bol toho názoru, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, teda žalobca nepreukázal vznik škody ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, neunesol dôkazné bremeno, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol, vrátane uplatneného príslušenstva pohľadávky. Poukázal pritom aj na ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a najmä definovanie skutočnej škody, ktorou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Zdôraznil, že dodatok k zmluve o pripojení možno hodnotiť ako kúpnu zmluvu, keďže v predmetných ustanoveniach boli dojednané všetky podstatné náležitosti týkajúce sa ust. § 588 Občianskeho zákonníka. Obsah práv a povinností z predaja telekomunikačného zariadenia bol upravený aj v ďalších ustanoveniach, či už dodatku k zmluve, ale aj vo všeobecných podmienkach, na ktoré súd prvého stupňa správne poukázal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnila a z obsahu spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú. Vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, súd uviedol, že žalobca mal úspech vo výške 51 % a úspech žalovanej bol vo výške 49 %. Súd náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu v konaní.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. Namietala výrok o nepriznaní náhrady trov konania. Poukázala na to, že vo veci vstúpili do konania ohľadne namietania uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 144,- Eur, ktorú žalobca modifikoval na náhradu škody. V žalobe boli spojené dva skutkovo a právne samostatné nároky, t. j. jedným nárokom bolo hovorné a druhým, nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty transformovaný na

náhradu škody. Oni vstúpili do konania len vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute transformovanej na náhradu škody, v ktorej časti boli plne úspešní, a preto trvala na priznaní náhrady trov konania. Trovy odvolacieho konania si neuplatnila. Z tohto dôvodu namietala nesprávne rozhodnutie o trovách konania v zmysle ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu považoval napadnuté rozhodnutie za správne v súlade so zákonom. Poukázal na to, že účastník, ktorý mal vo veci úspech, má právo na náhradu trov konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Úkony advokáta, ktorý zastupuje občianske združenie možno považovať za tzv. formulárové úkony, keďže sú v každom prípade rovnaké a podávajú sa hromadne. Samotní advokáti, ktorí zastupujú združenia na ochranu spotrebiteľa podávajú oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, následne namietajú zmluvnú pokutu formou automatizovaného vzoru alebo namietajú aj premlčanie formou automatizovaného vzoru a následne si v rámci jednotlivých úkonov uplatňujú trovy konania. Vzhľadom na predmet konania, ktorý sa týka uplatňovania peňažného plnenia vyplývajúceho z rovnakých právnych úkonov nie je účelným uplatňovaním uplatňovanie náhrady trov konania v danom prípade. Občianskemu združeniu na tzv. automatizované úkony postačuje právnické vzdelanie osoby, ktorá vystupuje v orgánoch občianskeho združenia, resp. jeho zamestnancov a nie je v takých prípadoch potrebné dať sa zastúpiť právnym zástupcom. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/2003, podľa ktorého vynaložené trovy konania nie sú účelné na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ďalej poukázal aj na iné rozhodnutia všeobecných súdov potvrdzujúce ním tvrdené skutočnosti. Z tohto dôvodu navrhol odvolanie zamietnuť.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie právnej zástupkyne vedľajšieho účastníka na strane žalovanej je dôvodné.

Podľa § 220 Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak pri rozhodovaní o trovách konania na rozhodnutie aplikoval ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovanej. Z obsahu oznámenia o vstupe do konania, ako aj písomného vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane žalovanej vyplýva, že namietali výšku uplatnenej sumy 144,- Eur z titulu zmluvnej pokuty modifikovanej na náhradu škody. V tejto časti súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol, a preto súd prvého stupňa nemal vychádzať z pomeru úspechu a neúspechu v konaní, lebo predmetom konania bolo uplatnenie dvoch samostatných nárokov, t. j. zaplatenie hovorného, ako aj náhrady škody, resp. zmluvnej pokuty. Táto namietaná skutočnosť právnou zástupkyňou vedľajšieho účastníka na strane žalovanej bola opodstatnená. Súd súhlasí s jej názorom, že vstúpila do konania len vo vzťahu k náhrade škody, resp. zmluvnej pokuty, ktorej výšku namietala. Uplatnená námietka nesprávnej právnej aplikácie ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku preto bola dôvodná.

Z tohto dôvodu odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania postupom podľa § 220 Občianskeho súdneho poriadku tak, že uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi

na strane žalovanej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 58,59 Eur, a to za dva úkony á 16,60 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie na súd § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Ďalej z titulu náhrady režijného paušálu, odvolací súd priznal náhradu vo výške 15,62 Eur, t. j. 2 x á 7,81 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky). Právny zástupkyňa vedľajšieho účastníka na strane žalovanej preukázala, že je platcom dane z pridanej hodnoty vydaným osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty Daňovým úradom Vranov nad Topľou dňa 26.2.2008 platiteľom dane od 1.3.2008, evid. číslo pre daň SK 1022489622 (v spise na č. I. 47), a preto jej bola priznaná aj daň z pridanej hodnoty zo sumy 48,82 Eur vo výške 20 %, t. j. v sume 9,77 Eur (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Celkom z titulu náhrady trov prvostupňového konania pozostávajúcich z trov právneho zastupovania bola priznaná náhrada vo výške 58,59 Eur, k zaplateniu ktorých odvolací súd zaviazal žalobcu, ktorý nebol v zamietavom výroku o uplatnenú náhradu škody vo výške 144,- Eur úspešný.

Žalovanej náhradu trov prvostupňového konania nepriznal, lebo návrh na priznanie predložený nebol. Z obsahu spisu jej iné trovy konania nevyplývajú a v konaní nebola právne zastúpená advokátom (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O trovách odvolacieho konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej a vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní, ktorým náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Priznanú náhradu trov prvostupňového konania odvolací súd považoval za účelne uplatnené trovy konania vedľajším účastníkom, ktorý v kvalifikovanom podaní - vyjadrení k žalobe dôvodne namietal uplatnenú výšku 144,- Eur. Odvolací súd však nepriznal uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia právnej zástupkyňi vedľajšieho účastníka v celom rozsahu z dôvodu, že z obsahu spisu vyplýva, že právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka sa nezúčastnila nariadeného pojednávania dňa 22.10.2013, za ktoré si náhradu trov právneho zastúpenia uplatnila. Z tohto dôvodu odvolací súd priznal náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia len za dva úkony právnej služby, ktoré považoval za účelne uplatnené a opodstatnené.

K vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu ohľadne tvrdenej neúčelnosti k uplatneniu práva na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, odvolací súd uvádza, že právo na právnu pomoc zaručené čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupujú v spore. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní pred nimi využíval právnu pomoc, ktorého súčasťou je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že vedľajší účastník vstúpil do konania na základe osobitného právneho predpisu a má rovnaké práva a povinnosti ako účastník sporového konania (§ 93 ods. 2, 4 Občianskeho súdneho poriadku), t.zn., že nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta. Právo na právne zastúpenie však automaticky neznamená právo na náhradu trov konania, lebo pri rozhodovaní o trovách konania, súd vychádza zo zásady zodpovednosti za jeho výsledok vyplývajúcej z ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a najmä posudzuje účelnosť uplatnenej náhrady trov konania. V danom prípade však bola právnu zástupkyňou vedľajšieho účastníka na strane žalovanej dôvodne uplatnená náhrada trov právneho zastúpenia, ktoré boli účelne uplatnené, pričom súd ich výšku posudzoval v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 137 Občianskeho súdneho poriadku z hľadiska účelnosti a v spojení so zachovaním práva na spravodlivý súdny proces zaručeným čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.